

Ιδέες Google, ο δαίμων του Διαδικτύου

Καταγραφή της εκπληκτικής ιστορίας του Google, αλλά και κριτική στην κουλτούρα της επιχείρησης που βρίσκεται στο κέντρο των διαδικτυακών φαινομένων

«Κλικ» στο μύθο του Ιντερνετ

Η ιστορία του Google
DAVID A. VISE & MARK MALSEED
ΜΤΦ. ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΑΛΜΟΥΚΟΥ
ΚΕΔΡΟΣ 2007
ΣΕΛ. 402, ΤΙΜΗ €18,95

Google-moi
LA DEUXIEME MISSION DE L'AMERIQUE
BARBARA CASSIN
ALBIN MICHEL 2007
ΣΕΛ. 258, ΤΙΜΗ €16,90

Του ΜΑΝΩΛΗ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ

Πόσες ιδιωτικές εταιρίες μπορούν να διατείνονται σήμερα ότι συνιστούν πρωτοπορία στο χώρο τους και μαζί ότι οδηγούν μια ολόκληρη παγκόσμια επανάσταση; Η Google είναι ίσως η μόνη εταιρία του παρόντος η οποία μπορεί πράγματι να κομπάζει πως το προϊόν της κατάφερε μέσα σε μία δεκαετία μόνο ό,τι άλλες επιχειρήσεις προσπαθούσαν επίμονα επί δεκαετίες. Φυσικά δεν είναι καθόλου συμπτωματικό το γεγονός ότι η εταιρία δραστηριοποιείται στο Διαδίκτυο κι ότι η ιστορία της συνδέεται με μια εποχή που έχει καταγραφεί ως «φούσκα των dot.com». Συμβολικοί γεννητόρες της ήταν απ' τη μια οι μεγάλες προσδοκίες που γεννούσε το Διαδίκτυο τη δεκαετία του '90 κι απ' την άλλη η επιτάχυνση της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας της αγοράς.

Ομως τι είναι στην ουσία η Google; Μια απλή μηχανή αναζήτησης, μια ακριβή μετοχή ή ένα ακόμη δείγμα της πολιτιστικής ηγεμονίας και του ιμπεριαλισμού

των ΗΠΑ; Απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά επιχειρούν να δώσουν με αντιδιαμετρικά αντίθετο τρόπο και οπτική γωνία δύο βιβλία που εκδόθηκαν πρόσφατα στην αλλοδαπή. Στην «Ιστορία του Google», που μεταφράστηκε πριν από μερικούς μήνες και στα ελληνικά, οι συγγραφείς καταγράφουν τη βαθμιαία ανέλιξη δύο νεαρών Αμερικανών απ' την αφάνεια του πανεπιστημίου στην κορυφή της επιχειρηματικής ζωής των ΗΠΑ. Ο Λάρι Πέιτζ και ο Σεργκέι Μπριν αναδεικνύονται δύο ήρωες που με όπλο το μυαλό και τις τεχνικές τους δεξιότητες πέτυχαν να δημιουργήσουν το υπερπροϊόν που όλοι γνωρίζουμε ως «μηχανή αναζήτησης Google».

Οι δύο εφευρέτες μεγάλωσαν σε περιβάλλοντα εξαιρετικά γόνιμα για την έρευνα και την αναζήτηση, με γονείς καθηγητές πανεπιστημίου, συνεργάτες που πίστεψαν σ' αυτούς κ.λπ. Το μότο τους «μην είσαι κακός» σηματοδότησε μια νέα εποχή στην επιχειρηματικότητα και τους εκτόξευσε σε μια απ' τις μεγαλύτερες επιτυχίες στο ηλεκτρονικό εμπόριο. Το Google προσφέρεται δωρεάν στους χρήστες, αλλά κερδίζει απ' τις διαφημίσεις. Με κάθε κλικ σε διαφημίσεις η εταιρία γίνεται λίγο πιο πλούσια.

«Το Google δέχεται διαφημίσεις κρασιών, ενώ απορρίπτει διαφημίσεις μπύρας και δυνατών οινοπνευματωδών (...) Απορρίπτει κάθε είδους διαφημίσεις τσιγάρων και κάνοντας μια επιπλέον πολιτική δήλωση αρνείται κατηγορηματικά να αποδεχτεί διαφημίσεις όπλων. Αποκομίζει όμως κέρδη από την πώληση διαφημίσεων για συγκεκριμένες σφαίρες, για σιγαστήρες και άλλα εξαρτήματα που μπορούν να κάνουν τα όπλα ακόμα πιο θανατηφόρα, γεγονός που αντίκειται σε μια γραπτή δήλωση της εταιρίας όπου αναφέρεται ότι δεν αποδέχεται διαφημίσεις για πυρομαχικά».

Παρ' όλα αυτά η ιστορία που γράφουν οι Vise και Malseed προσπαθεί να αμβλύνει τις αρνητικές εντυπώσεις που έχουν αφήσει οι δύο επιχειρηματίες με αμφιλεγόμενες αποφάσεις τους. Το βιβλίο είναι μάλλον μια απολογία της εταιρίας παρά μια διεισδυτική κριτική της.

Ακριβώς δηλαδή το αντίθετο από αυτό που επιχειρεί να κάνει με το βιβλίο της η Μπαρμπάρα Κασέν. Στο «Γκούγκλαρέ με. Η δεύτερη αποστολή της Αμερικής» η Γαλλίδα συγγραφέας διαβάσει το Google ως ένα κείμενο της μεταμοντέρνας εποχής. Η ανάγνωσή της επιστρατεύει φιλοσοφικές αναφορές και πολιτικές αναλύσεις προκειμένου να αποδομήσει ένα εταιρικό φαινόμενο χωρίς προηγούμενο.

Οι θεωρητικές ακροβασίες της μπορεί να δικαιολογούνται από το φιλοσοφικό της υπόβαθρο, αλλά αποξενώνουν τον αναγνώστη απ' το

«Η Google είναι μια πρωταθλήτρια της πολιτιστικής δημοκρατίας, χωρίς πολιτισμό και χωρίς δημοκρατία», γράφει η Κασέν

πραγματικό διακύβευμα του βιβλίου της, που είναι η οντολογική μελέτη του Google.

Η Κασέν ωστόσο καταφέρνει να θέσει τα «ενοχλητικά» ζητήματα με κάποια σχετική επάρκεια. Το ότι οι ιδρυτές της εταιρίας επικαλούνται διαρκώς μια ηθική στάση δεν συμβαδίζει με την επιλογή τους να συμμορφωθούν με την κυβέρνηση της Κίνας, η οποία λογοκρίνει ανοιχτά το περιεχόμενο «επικίνδυνων» αναζητήσεων.

Επίσης η Κασέν αναλύει τη δημοκρατική και δήθεν ανοιχτή διάσταση της επιχείρησης, η οποία

